

ПРОЕКТ

Вноситься
Кабінетом Міністрів України

Д. ШМИГАЛЬ

“8” листопада 2024 р.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про Державний бюджет України на 2025 рік

Стаття 1. Визначити на 2025 рік:

доходи Державного бюджету України у сумі 2.339.095.031,8 тис. гривень, у тому числі доходи загального фонду Державного бюджету України — у сумі 2.145.228.532,4 тис. гривень та доходи спеціального фонду Державного бюджету України — у сумі 193.866.499,4 тис. гривень, згідно з додатком № 1 до цього Закону;

видатки Державного бюджету України у сумі 3.941.015.238,6 тис. гривень, у тому числі видатки загального фонду Державного бюджету України — у сумі 3.693.580.934,6 тис. гривень та видатки спеціального фонду Державного бюджету України — у сумі 247.434.304 тис. гривень;

повернення кредитів до Державного бюджету України у сумі 15.330.060,8 тис. гривень, у тому числі повернення кредитів до загального фонду Державного бюджету України — у сумі 15.059.782,5 тис. гривень та повернення кредитів до спеціального фонду Державного бюджету України — у сумі 270.278,3 тис. гривень;

надання кредитів з Державного бюджету України у сумі 54.040.439 тис. гривень, у тому числі надання кредитів із загального фонду Державного бюджету України — у сумі 16.206.496,4 тис. гривень та надання кредитів із спеціального фонду Державного бюджету України — у сумі 37.833.942,6 тис. гривень;

граничний обсяг дефіциту Державного бюджету України у сумі 1.640.630.585 тис. гривень, у тому числі граничний обсяг дефіциту загального фонду Державного бюджету України — у сумі 1.549.499.116,1 тис. гривень та граничний обсяг дефіциту спеціального фонду Державного бюджету України — у сумі 91.131.468,9 тис. гривень, згідно з додатком № 2 до цього Закону;



оборотний залишок коштів Державного бюджету України у розмірі до 2 відсотків видатків загального фонду Державного бюджету України, визначених цією статтею.

Стаття 2. Затвердити бюджетні призначення головним розпорядникам коштів Державного бюджету України на 2025 рік у розрізі відповідальних виконавців за бюджетними програмами, розподіл видатків на забезпечення здійснення правосуддя місцевими, апеляційними судами та функціонування органів і установ системи правосуддя згідно з додатками № 3, № 4 і № 7 до цього Закону.

Стаття 3. Затвердити на 2025 рік міжбюджетні трансферти згідно з додатками № 5 і № 6 до цього Закону.

Стаття 4. Затвердити перелік кредитів (позик), що залучаються державою до спеціального фонду Державного бюджету України у 2025 році від іноземних держав, іноземних фінансових установ і міжнародних фінансових організацій для реалізації інвестиційних проектів, згідно з додатком № 8 до цього Закону.

Дозволити Міністерству фінансів України на підставі рішення Кабінету Міністрів України вносити зміни до розпису спеціального фонду Державного бюджету України з метою відображення очікуваних надходжень у 2025 році кредитів (позик), залучених державою від іноземних держав, іноземних фінансових установ і міжнародних фінансових організацій для реалізації інвестиційних проектів, та витрат за відповідними бюджетними програмами з коригуванням відповідних показників фінансування, видатків та кредитування, граничних обсягів дефіциту державного бюджету і державного боргу, визначених цим Законом, а також перерозподілу видатків бюджету і надання кредитів з бюджету між такими бюджетними програмами головних розпорядників коштів державного бюджету в межах загального обсягу залучення таких кредитів (позик), затвердженого у додатку № 8 до цього Закону.

Стаття 5. Визначити на 31 грудня 2025 року граничний обсяг державного боргу в сумі 8.210.461.327,5 тис. гривень та граничний обсяг гарантованого державою боргу в сумі 406.692.506,2 тис. гривень.

Стаття 6. Установити, що у 2025 році державні гарантії можуть надаватися:

1) за рішенням Кабінету Міністрів України в обсязі до 64.356.855 тис. гривень:

а) для забезпечення часткового виконання боргових зобов'язань суб'єктів господарювання — резидентів України за кредитами (позиками), що залучаються для фінансування інвестиційних проектів;



б) для забезпечення часткового виконання боргових зобов'язань за портфелем кредитів банків-кредиторів, наданих суб'єктам господарювання мікропідприємництва, малого та/або середнього підприємництва — резидентам України;

в) для забезпечення виконання боргових зобов'язань суб'єктів господарювання — резидентів України за кредитами (позиками), що залучаються для фінансування програм, пов'язаних з підвищенням обороноздатності і безпеки держави (в обсязі до 30.000.000 тис. гривень).

Програми, пов'язані з підвищенням обороноздатності і безпеки держави, затверджуються Кабінетом Міністрів України до надання державних гарантій.

Суб'єкти господарювання, щодо яких приймається рішення про надання державних гарантій для фінансування програм, пов'язаних з підвищенням обороноздатності і безпеки держави, за рішенням Кабінету Міністрів України можуть звільнитися від зобов'язання надавати майнове або інше забезпечення виконання зобов'язань та вносити до державного бюджету плату за їх отримання.

Порядок та умови надання державних гарантій, зазначених у підпунктах “а”—“в” пункту 1 цієї статті, встановлюються Кабінетом Міністрів України;

2) на підставі міжнародних договорів України в обсязі до 115.000.000 тис. гривень:

а) для фінансування інвестиційних, інноваційних, інфраструктурних та інших проектів розвитку, які мають стратегічне значення та реалізація яких сприятиме розвитку національної економіки, проектів, спрямованих на підвищення енергоефективності;

б) для забезпечення виконання боргових зобов'язань суб'єктів господарювання державного сектору економіки, 100 відсотків акцій яких належать державі, за кредитами (позиками), що залучаються з метою підтримки їх ліквідності та стійкості роботи. Відповідні міжнародні договори України можуть включати, зокрема, положення щодо відмови від суверенного імунітету України в можливих спорах щодо таких зобов'язань та не потребують ратифікації Верховною Радою України.

Стаття 7. Установити з 1 січня 2025 року прожитковий мінімум на одну особу в розрахунку на місяць у розмірі 2920 гривень, а для основних соціальних і демографічних груп населення:

дітей віком до 6 років — 2563 гривні;

дітей віком від 6 до 18 років — 3196 гривень;

працевдатних осіб — 3028 гривень;



працевдатних осіб, який застосовується для визначення базового розміру посадового окладу судді, — 2102 гривні;

працевдатних осіб, який застосовується для визначення посадових окладів працівників інших державних органів, оплата праці яких регулюється спеціальними законами, а також працівників податкових і митних органів, — 2102 гривні;

працевдатних осіб, який застосовується для визначення посадового окладу прокурора окружної прокуратури, — 1600 гривень;

осіб, які втратили працевдатність, — 2361 гривня;

осіб, які втратили працевдатність, який застосовується для визначення розміру доплати за проживання на територіях радіоактивного забруднення, в тому числі за рішеннями суду, — 1600 гривень.

Стаття 8. Установити з 1 січня 2025 року мінімальну заробітну плату:

у місячному розмірі — 8000 гривень;

у погодинному розмірі — 48 гривень.

Розмір мінімальної заробітної плати, який застосовується як розрахункова величина для обчислення виплат за рішеннями суду, встановлюється в розмірі прожиткового мінімуму, зазначеного в абзаці дев'ятому статті 7 цього Закону.

Стаття 9. Установити, що у 2025 році рівень забезпечення прожиткового мінімуму для призначення допомоги відповідно до Закону України “Про державну соціальну допомогу малозабезпеченим сім’ям” у відсотковому співвідношенні до прожиткового мінімуму для основних соціальних і демографічних груп населення становить:

для працевдатних осіб — 60 відсотків;

для осіб, які втратили працевдатність, та осіб з інвалідністю — 100 відсотків;

для дітей — 145 відсотків відповідного прожиткового мінімуму.

Рівень забезпечення прожиткового мінімуму для визначення права на звільнення від плати за харчування дитини у державних і комунальних закладах дошкільної освіти відповідно до Закону України “Про дошкільну освіту” у 2025 році не збільшується.

Стаття 10. Установити, що у загальному фонді Державного бюджету України на 2025 рік:

до доходів належать надходження, визначені частиною другою статті 29 Бюджетного кодексу України (крім надходжень, визначених статтею 11 цього Закону), з урахуванням особливостей, визначених пунктами 17, 17¹, 17² розділу VI “Прикінцеві та перехідні положення” Бюджетного кодексу України, а також податок на дохід, отриманий від



азартних ігор з використанням гральних автоматів, як складова частина податку на прибуток підприємств із застосуванням положень, визначених пунктом 2 частини другої статті 29 Бюджетного кодексу України, та 75 відсотків надходжень, визначених пунктом 13⁴ частини третьої статті 29 Бюджетного кодексу України, надходження, визначені статтею 32 цього Закону; надходження від реалізації автомобілів, наземних, водних та повітряних транспортних засобів, сільськогосподарської техніки, обладнання та устаткування, що перебувають на балансі органів державної влади та інших державних органів, утворених органами державної влади підприємств, установ та організацій, які використовують кошти державного бюджету; надходження, отримані як плата (збір) за вторинну (оброблену) геологічну інформацію при оформленні спеціального дозволу на користування надрами; надходження від збору на соціально-економічну компенсацію ризику населення, яке проживає на території зони спостереження; надходження від урядів іноземних держав, Європейського Союзу (у тому числі в рамках Угоди про фінансування між Україною та Європейським Союзом, представленим Європейською Комісією, від 8 липня 2024 року), міжнародних організацій, донорських установ, отримані на безоплатній та безповоротній основі в рамках програм та проектів бюджетної підтримки для посилення національної системи стійкості та подолання наслідків (у тому числі гуманітарних, соціальних, економічних), спричинених повномасштабною збройною агресією Російської Федерації проти України;

джерелами формування у частині фінансування є надходження, визначені частиною першою статті 15 Бюджетного кодексу України щодо державного бюджету (крім надходжень, визначених статтею 12 цього Закону), в тому числі надходження від реалізації державних резиденцій, державних дач, будинків відпочинку, оздоровчих закладів, іншого нерухомого майна, що перебувають на балансі органів державної влади та інших державних органів, утворених органами державної влади підприємств, установ та організацій, які використовують кошти державного бюджету;

джерелами формування у частині кредитування є надходження, визначені частиною другою статті 30 Бюджетного кодексу України (крім надходжень, визначених статтею 13 цього Закону).

Стаття 11. Установити, що джерелами формування спеціального фонду Державного бюджету України на 2025 рік у частині доходів є надходження, визначені частиною третьою статті 29 Бюджетного кодексу України (крім надходжень, визначених абзацом другим статті 10 цього Закону), з урахуванням особливостей, визначених пунктами 17, 56 та абзацом першим пункту 60 розділу VI “Прикінцеві та перехідні положення” Бюджетного кодексу України, абзацом третім частини першої статті 37 цього Закону, а також такі надходження:



1) кошти від сплати особами з інвалідністю часткової вартості автомобілів та кошти від реалізації автомобілів, повернутих особами з інвалідністю;

2) плата за продукцію, документи, що видаються під час надання адміністративних послуг відповідно до законів України “Про Єдиний державний демографічний реєстр та документи, що підтверджують громадянство України, посвідчують особу чи її спеціальний статус”, “Про дорожній рух”, “Про перевезення небезпечних вантажів”;

3) 50 відсотків коштів від реалізації надлишкового озброєння, військової та спеціальної техніки, нерухомого військового майна Збройних Сил України (крім коштів від реалізації розвідувальним органом Міністерства оборони України надлишкового озброєння, військової та спеціальної техніки, нерухомого військового майна);

4) 30 відсотків вартості адміністративної послуги, отриманої як частина адміністративного збору за оформлення (у тому числі замість втрачених або викрадених), обмін документів, що підтверджують громадянство України, посвідчують особу чи її спеціальний статус відповідно до Закону України “Про Єдиний державний демографічний реєстр та документи, що підтверджують громадянство України, посвідчують особу чи її спеціальний статус”;

5) внески на регулювання, які сплачуються суб’єктами господарювання, що провадять діяльність у сферах енергетики та комунальних послуг, відповідно до статті 13 Закону України “Про Національну комісію, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг”;

6) відсотки за користування пільговим довгостроковим державним кредитом, наданим внутрішньо переміщеним особам, учасникам проведення антитерористичної операції (АТО) та/або учасникам проведення операції Об’єднаних сил (ООС) на придбання житла, і пеня за порушення строку платежу з погашення кредиту;

7) відсотки за користування пільговими іпотечними кредитами, наданими внутрішньо переміщеним особам за рахунок коштів гранту, наданих Кредитною установою для відбудови (KfW), і пеня за порушення строку платежів з погашення кредитів;

8) надходження в рамках програм бюджетної підтримки Європейського Союзу на підтримку швидкого відновлення України, подолання наслідків (у тому числі економічних, соціальних, гуманітарних), спричинених повномасштабною збройною агресією Російської Федерації проти України, у тому числі в рамках Угоди між Україною та Європейською Комісією, що діє від імені Європейського Союзу, про фінансування заходу “Підтримка швидкого відновлення України



(Контракт з розбудови держави та посилення стійкості)” від 7 листопада 2023 року;

9) надходження від сплати дивідендів (доходу), нарахованих на акції приватного акціонерного товариства “Українська фінансова житлова компанія”, що належать державі, за результатами фінансово-господарської діяльності товариства у 2024 році;

10) кошти, отримані у зв’язку з виконанням законів України “Про основні засади примусового вилучення в Україні об’єктів права власності Російської Федерації та її резидентів” та “Про санкції”;

11) 90 відсотків орендної плати за земельні ділянки сільськогосподарського призначення державної власності, передані в оренду відповідно до статті 120¹ Земельного кодексу України.

Стаття 12. Установити, що джерелами формування спеціального фонду Державного бюджету України на 2025 рік у частині фінансування є надходження, визначені частиною третьою статті 15 Бюджетного кодексу України, абзацом другим частини першої статті 37 цього Закону, а також такі надходження:

1) залишок коштів, джерелом формування яких були надходження в попередні періоди в рамках Угоди про фінансування програми “Програма підтримки секторальної політики — Підтримка регіональної політики України”, укладеної Урядом України та Європейським Союзом 27 листопада 2014 року, та Угоди між Україною та Європейською Комісією, що діє від імені Європейського Союзу, про фінансування заходу “Підтримка швидкого відновлення України (Контракт з розбудови держави та посилення стійкості)” від 7 листопада 2023 року;

2) залишок коштів, джерелом формування яких були надходження від державного підприємства “Національна атомна енергогенеруюча компанія “Енергоатом” відповідно до статей 7 і 8 Закону України “Про впорядкування питань, пов’язаних із забезпеченням ядерної безпеки”, що надійшли у минулі періоди;

3) залишок коштів, джерелом формування яких були кошти, отримані від продажу частин встановленої кількості викидів парникових газів, передбаченого статтею 17 Кіотського протоколу до Рамкової конвенції Організації Об’єднаних Націй про зміну клімату;

4) залишок коштів, джерелом формування яких були надходження від Європейського інвестиційного банку в рамках проектів “Основний кредит для малих та середніх підприємств та компаній з середнім рівнем капіталізації” та “Основний кредит для аграрної галузі — Україна”, одержані за рахунок зовнішніх запозичень у попередні періоди;



5) залишок коштів, джерелом формування яких були надходження, визначені пунктом 6 статті 13 Закону України “Про Державний бюджет України на 2023 рік” та не використані у 2023 та 2024 роках на надання грантів для створення або розвитку бізнесу;

6) залишок коштів, джерелом формування яких були кредити (позики), що надійшли у 2022 році від Європейського інвестиційного банку в рамках інвестиційних проектів та не використані у 2023 та 2024 роках за напрямами, визначеними статтею 34 Закону України “Про Державний бюджет України на 2023 рік”;

7) залишок коштів, джерелом формування яких були надходження спеціального фонду державного бюджету, передбачені на здійснення заходів, визначених пунктом 4 частини третьої статті 24² Бюджетного кодексу України, який утворився на 1 січня 2023 року та не використаний у 2023 та 2024 роках на фінансове забезпечення заходів функціонування і розвитку внутрішніх водних шляхів та інфраструктури внутрішнього водного транспорту;

8) залишок коштів, джерелом формування яких були надходження спеціального фонду державного бюджету, передбачені на здійснення заходів, визначених пунктом 5 частини третьої статті 24² Бюджетного кодексу України, що утворився на 1 січня 2024 року та не використаний у 2024 році;

9) залишок коштів, джерелом формування яких були надходження від Європейського інвестиційного банку в рамках проекту “Реабілітація гідроелектростанцій”, одержані за рахунок зовнішніх запозичень у попередні періоди;

10) залишок коштів, джерелом формування яких були надходження Державного агентства відновлення та розвитку інфраструктури України, одержані за рахунок запозичень, залучених під державні гарантії у попередні роки;

11) 90 відсотків надходжень від приватизації будівель та споруд державних закладів вищої освіти та наукових установ, що реорганізуються або реорганізовані шляхом злиття або приєднання;

12) залишки коштів, джерелом формування яких були доходи державного бюджету, визначені пунктом 1 частини другої статті 24² Бюджетного кодексу України, що надійшли у попередні роки та не використані у 2024 році (крім залишків коштів за субвенцією, наданою відповідно до пункту 2 частини третьої статті 24² і статті 103¹ Бюджетного кодексу України, що зберігаються на рахунках відповідних місцевих бюджетів і використовуються у 2025 році з урахуванням цільового призначення субвенції, а також залишків коштів, визначених пунктами 7 і 8 статті 12 цього Закону).



Стаття 13. Установити, що джерелами формування спеціального фонду Державного бюджету України на 2025 рік у частині кредитування є надходження, визначені частиною третьою статті 30 Бюджетного кодексу України, а також такі надходження:

1) повернення коштів, наданих з державного бюджету для кредитування окремих категорій громадян, які відповідно до законодавства мають право на отримання таких кредитів на будівництво (придбання) житла, та науково-педагогічних і педагогічних працівників, а також на будівництво (реконструкцію) і придбання житла для наукових, науково-педагогічних та педагогічних працівників, і пеня;

2) повернення кредитів у сумі 6.745,1 тис. гривень, наданих у 2007 році з Державного бюджету України на реалізацію інноваційних та інвестиційних проектів у галузях економіки, насамперед із впровадження передових енергозберігаючих технологій і технологій з виробництва альтернативних джерел палива;

3) повернення кредитів, наданих із спеціального фонду державного бюджету внутрішньо переміщеним особам на придбання житла;

4) повернення кредитів, наданих з державного бюджету внутрішньо переміщеним особам, учасникам проведення антитерористичної операції (АТО) та/або учасникам проведення операції Об'єднаних сил (ООС) на придбання житла.

Стаття 14. Установити, що у 2025 році кошти, отримані до спеціального фонду Державного бюджету України згідно з відповідними пунктами частини третьої статті 15, частини третьої статті 29 і частини третьої статті 30, абзацом першим пункту 60 розділу VI “Прикінцеві та перехідні положення” Бюджетного кодексу України, спрямовуються на реалізацію програм та здійснення заходів, визначених частиною четвертою статті 30 Бюджетного кодексу України, у пропорціях за напрямками, визначеними підпунктом 2 пункту 60 розділу VI “Прикінцеві та перехідні положення” Бюджетного кодексу України, з урахуванням особливостей, визначених пунктом 56 розділу VI “Прикінцеві та перехідні положення” Бюджетного кодексу України, а кошти, отримані до спеціального фонду Державного бюджету України згідно з відповідними пунктами статей 11—13 цього Закону, спрямовуються відповідно на:

1) реалізацію Фондом соціального захисту осіб з інвалідністю заходів щодо соціального захисту осіб з інвалідністю (за рахунок джерел, визначених пунктом 1 статті 11 цього Закону);

2) закупівлю продукції, документів, що видаються під час надання адміністративних послуг відповідно до законів України “Про Єдиний державний демографічний реєстр та документи, що підтверджують громадянство України, посвідчують особу чи її спеціальний статус”, “Про



дорожній рух”, “Про перевезення небезпечних вантажів” (за рахунок джерел, визначених пунктом 2 статті 11 цього Закону);

3) будівництво (придбання) житла для військовослужбовців Збройних Сил України (за рахунок джерел, визначених пунктом 3 статті 11 цього Закону);

4) розбудову інфраструктури Єдиного державного демографічного реєстру та функціонування розпорядника зазначеного Реєстру та його територіальних органів (за рахунок джерел, визначених пунктом 4 статті 11 цього Закону);

5) забезпечення функціонування постійно діючого незалежного державного колегіального органу, що здійснює державне регулювання, моніторинг та контроль за діяльністю суб’єктів господарювання у сферах енергетики та комунальних послуг (за рахунок джерел, визначених пунктом 5 статті 11 цього Закону);

6) надання пільгового довгострокового державного кредиту внутрішньо переміщеним особам, учасникам проведення антитерористичної операції (АТО) та/або учасникам проведення операції Об’єднаних сил (ООС) на придбання житла (за рахунок джерел, визначених пунктом 6 статті 11 та пунктом 4 статті 13 цього Закону);

7) надання пільгових іпотечних кредитів внутрішньо переміщеним особам (за рахунок джерел, визначених пунктом 7 статті 11 та пунктом 3 статті 13 цього Закону);

8) реалізацію програм допомоги Європейського Союзу щодо підтримки регіональної політики, а також державної політики щодо швидкого відновлення України, подолання наслідків (у тому числі економічних, соціальних, гуманітарних), спричинених повномасштабною збройною агресією Російської Федерації проти України (кошти спрямовуються головним бенефіціарам відповідно до напрямів та розподілу, установлених відповідними угодами про фінансування між Урядом України та Європейським Союзом) (за рахунок джерел, визначених пунктом 8 статті 11 та пунктом 1 статті 12 цього Закону);

9) реалізацію приватним акціонерним товариством “Українська фінансова житлова компанія” житлової політики держави шляхом забезпечення громадян України житлом (за рахунок джерел, визначених пунктом 9 статті 11 цього Закону);

10) фінансову підтримку виробників сільськогосподарської продукції для державної підтримки розвитку тваринництва та переробки сільськогосподарської продукції (за рахунок джерел, визначених пунктом 11 статті 11 цього Закону);



11) фонд ліквідації наслідків збройної агресії, що передбачається за бюджетною програмою Міністерства розвитку громад та територій України (загальнодержавні видатки та кредитування) “Фонд ліквідації наслідків збройної агресії” (код 3121430) (за рахунок джерела, визначеного пунктом 10 статті 11 цього Закону);

12) придбання Міністерством енергетики України облігацій внутрішньої державної позики відповідно до статті 9 Закону України “Про впорядкування питань, пов’язаних із забезпеченням ядерної безпеки” (за рахунок джерел, визначених пунктом 2 статті 12 та пунктом 2 статті 13 цього Закону);

13) державну підтримку заходів, спрямованих на зменшення обсягів викидів (збільшення абсорбції) парникових газів, у тому числі на утеплення приміщень закладів соціального забезпечення, розвиток міжнародного співробітництва з питань зміни клімату (за рахунок джерел, визначених пунктом 3 статті 12 цього Закону);

14) кредитування проектів малого та середнього бізнесу (за рахунок джерел, визначених пунктом 4 статті 12 цього Закону);

15) надання грантів для створення або розвитку бізнесу (за рахунок джерел, визначених пунктом 5 статті 12 цього Закону);

16) розвиток та відновлення інфраструктури за новими бюджетними програмами Державного агентства відновлення та розвитку інфраструктури України, відкритими під час внесення змін до розпису Державного бюджету України (за рахунок джерел, визначених пунктом 6 статті 12 цього Закону);

17) фінансове забезпечення заходів функціонування і розвитку внутрішніх водних шляхів та інфраструктури внутрішнього водного транспорту (за рахунок джерел, визначених пунктами 7 і 8 статті 12 цього Закону);

18) кредитування заходів в рамках проекту “Реабілітація гідроелектростанцій” (за рахунок джерел, визначених пунктом 9 статті 12 цього Закону);

19) розвиток мережі та утримання автомобільних доріг загального користування (за рахунок джерел, визначених пунктами 10 та 12 статті 12 цього Закону);

20) розвиток матеріально-технічної бази державних закладів вищої освіти та інфраструктури наукової і науково-технічної діяльності державних наукових установ, що реорганізуються або реорганізовані шляхом злиття або приєднання, в порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України (за рахунок джерел, визначених пунктом 11 статті 12 цього Закону);



21) надання кредитів на будівництво (реконструкцію) і придбання житла для наукових, науково-педагогічних та педагогічних працівників (за рахунок джерел, визначених пунктом 1 статті 13 цього Закону).

Стаття 15. Установити, що у 2025 році Національний банк України відповідно до Закону України “Про Національний банк України” перераховує до Державного бюджету України суму частини прибутку до розподілу в розмірі не менш як 63.900.000 тис. гривень.

Кошти, передбачені частиною першою цієї статті, перераховуються Національним банком України до Державного бюджету України відповідно до графіка, встановленого Міністерством фінансів України.

Стаття 16. Надати право Міністерству фінансів України у разі потреби здійснювати за рішенням Кабінету Міністрів України випуски облігацій внутрішньої державної позики понад обсяги, встановлені додатком № 2 до цього Закону, з подальшим придбанням у державну власність в обмін на такі облігації акцій банків та обмін облігацій внутрішньої державної позики на ринкових умовах, що були раніше випущені з метою поповнення статутного капіталу банків, з відповідним коригуванням граничного обсягу державного боргу, визначеного цим Законом, а також інформуванням у тижневий строк Верховної Ради України.

На обсяг випущених облігацій внутрішньої державної позики Міністерство фінансів України збільшує відповідні показники фінансування державного бюджету понад обсяги, встановлені додатком № 2 до цього Закону.

Стаття 17. Надати право Міністерству фінансів України у разі потреби здійснювати за рішенням Кабінету Міністрів України випуски облігацій внутрішньої державної позики понад обсяги, встановлені додатком № 2 до цього Закону, в обмін на такі облігації векселів, виданих Фондом гарантування вкладів фізичних осіб, з відповідним коригуванням граничного обсягу державного боргу, визначеного цим Законом, а також інформування у тижневий строк Верховної Ради України.

На обсяг випущених облігацій внутрішньої державної позики Міністерство фінансів України збільшує відповідні показники фінансування державного бюджету понад обсяги, встановлені додатком № 2 до цього Закону.

Стаття 18. Надати право Міністерству фінансів України здійснювати правочини з державними деривативами, включаючи їх обмін, випуск, купівлю, викуп та продаж, у тому числі, як виняток з положень частини першої статті 16 Бюджетного кодексу України, за рахунок здійснення державних запозичень понад обсяги, встановлені додатком № 2 до цього Закону, з відповідним коригуванням граничного обсягу державного боргу. Умови таких правочинів визначаються Кабінетом Міністрів України.



На обсяг здійснених державних запозичень Міністерство фінансів України збільшує відповідні показники фінансування державного бюджету понад обсяги, встановлені додатком № 2 до цього Закону.

Стаття 19. Установити, що господарські товариства, у статутному капіталі яких 100 відсотків акцій (часток) належать державі, та господарські товариства, 100 відсотків акцій (часток) яких належать господарським товариствам, частка держави в яких становить 100 відсотків (крім господарських товариств, акціонером (учасником) яких є господарське товариство, у статутному капіталі якого 100 відсотків акцій (часток) належать державі, включених до консолідованої фінансової звітності такого господарського товариства), які не прийняли рішення про виплату дивідендів та затвердження розміру річних дивідендів до 1 травня року, що настає за звітним періодом, сплачують до загального фонду державного бюджету частину чистого прибутку на державну частку в розмірі 90 відсотків до 1 липня року, що настає за звітним періодом.

Господарські товариства, у статутному капіталі яких є корпоративні права держави, та господарські товариства, 50 і більше відсотків акцій (часток) яких належать господарським товариствам, частка держави в яких становить 50 і більше відсотків (крім тих, що визначені частиною першою цієї статті, та крім господарських товариств, акціонером (учасником) яких є господарське товариство, у статутному капіталі якого 50 і більше відсотків акцій (часток) належать державі, включених до консолідованої фінансової звітності такого господарського товариства), які не прийняли рішення про виплату дивідендів та затвердження розміру річних дивідендів до 1 травня року, що настає за звітним періодом, сплачують до загального фонду державного бюджету та іншим учасникам господарського товариства пропорційно розміру їх акцій (часток) у статутному капіталі господарського товариства частину чистого прибутку в розмірі 90 відсотків до 1 липня року, що настає за звітним періодом.

Господарські товариства, у статутному капіталі яких 50 і більше відсотків акцій (часток) належать державі, які зобов'язані складати та подавати консолідовану фінансову звітність відповідно до закону, які не прийняли рішення про виплату дивідендів та затвердження розміру річних дивідендів до 1 травня року, що настає за звітним періодом, сплачують до загального фонду державного бюджету та іншим учасникам господарського товариства пропорційно розміру їх акцій (часток) у статутному капіталі господарського товариства частину чистого прибутку в розмірі 90 відсотків до 30 липня року, що настає за звітним періодом, за результатами фінансово-господарської діяльності, відображеними у консолідованій річній фінансовій звітності, підтвердженій незалежним аудитором.



На суму несвоєчасно сплачених коштів (частини чистого прибутку) до державного бюджету контролюючими органами нараховується пеня, яка сплачується до загального фонду Державного бюджету України з розрахунку подвійної облікової ставки Національного банку України від суми недоплати, розрахованої за кожний день прострочення платежу, починаючи з наступного дня після настання строку платежу і по день сплати включно.

Суб'єкти управління об'єктами державної власності забезпечують реалізацію дивідендної політики держави стосовно господарських товариств, у статутному капіталі яких є корпоративні права держави, шляхом здійснення відповідних заходів щодо прийняття в межах корпоративних прав держави рішень про визначення розміру, порядку та строків виплати дивідендів господарськими товариствами згідно з їх установчими документами та законодавством.

Стаття 20. Установити, що у 2025 році для всіх категорій працівників установ, закладів та організацій бюджетної сфери, державних органів розмір заробітної плати (грошового забезпечення) може змінюватися виключно в межах бюджетних призначень на оплату праці, передбачених у державному бюджеті.

Стаття 21. Установити, що у 2025 році, як виняток з положень пунктів 2 і 3 частини першої статті 98, пункту 2 частини першої статті 99 Бюджетного кодексу України (крім бюджетів місцевого самоврядування тимчасово окупованих територій), горизонтальне вирівнювання податкоспроможності здійснюється:

для обласних бюджетів — окремо за очікуваними надходженнями у 2024 році податку на прибуток підприємств, визначеного пунктом 1¹ частини першої статті 66 Бюджетного кодексу України, та за очікуваними надходженнями у 2024 році податку на доходи фізичних осіб, визначеного пунктом 1 частини першої статті 66 Бюджетного кодексу України, з урахуванням вимог абзацу першого пункту 60 розділу VI “Прикінцеві та перехідні положення” Бюджетного кодексу України;

для бюджетів місцевого самоврядування, крім бюджетів місцевого самоврядування тимчасово окупованих територій, бюджетів міст Києва та Севастополя і районів у містах, — за очікуваними надходженнями у 2024 році податку на доходи фізичних осіб, визначеного пунктом 1 частини першої статті 64 Бюджетного кодексу України, з урахуванням вимог абзацу першого пункту 60 розділу VI “Прикінцеві та перехідні положення” Бюджетного кодексу України.

Стаття 22. Установити, що у 2025 році на період дії воєнного стану в Україні та протягом 30 днів з дня його припинення або скасування не застосовуються положення частин десятої і одинадцятої статті 23 Бюджетного кодексу України щодо бюджетних призначень головних



розпорядників коштів державного бюджету, що належать до сектору безпеки і оборони.

Стаття 23. Установити, що у 2025 році, як виняток з положень пункту 21 частини четвертої статті 30 Бюджетного кодексу України, надходження, визначені пунктом 13⁵ частини третьої статті 29 Бюджетного кодексу України, спрямовуються Міністерству внутрішніх справ України та Національній поліції України на здійснення заходів із впровадження, розбудови, відновлення та експлуатації системи фіксації правопорушень у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху в автоматичному режимі.

Стаття 24. Установити, що у 2025 році кошти, отримані до спеціального фонду державного бюджету за рахунок джерел, визначених пунктом 5¹ частини третьої статті 29 Бюджетного кодексу України, спрямовуються відповідно до пункту 5¹ частини четвертої статті 30 Бюджетного кодексу України на:

здійснення загальнодержавних заходів у сфері освіти, зокрема видання, придбання, доставку підручників, посібників і навчально-методичної літератури для здобувачів повної загальної середньої освіти та педагогічних працівників, видання інтерактивних електронних додатків до підручників, апробацію навчальної літератури за бюджетною програмою “Загальнодержавні заходи у сфері освіти” (код 2201260);

закупівлю лікарських засобів (у тому числі тих, що підлягають закупівлі відповідно до договорів керованого доступу), імунобіологічних препаратів (вакцин), медичних виробів та допоміжних засобів до них за бюджетною програмою “Забезпечення медичних заходів окремих державних програм та комплексних заходів програмного характеру” (код 2301400);

здійснення заходів у сфері культури за бюджетною програмою “Фонд розвитку закладів загальнодержавного значення, в тому числі їх будівництво” (код 3801280);

матеріально-технічне забезпечення та цифровізацію сфери фізичної культури і спорту за бюджетними програмами “Розвиток спорту серед осіб з інвалідністю та їх фізкультурно-спортивна реабілітація” (код 3401110) та “Розвиток фізичної культури, спорту вищих досягнень та резервного спорту” (код 3401220).

Стаття 25. Установити, що у 2025 році, як виняток з положень частин другої і четвертої статті 103² Бюджетного кодексу України:

розподіл освітньої субвенції з державного бюджету місцевим бюджетам між місцевими бюджетами здійснюється Кабінетом Міністрів України;



залишки коштів за освітньою субвенцією з державного бюджету місцевим бюджетам, які утворилися на рахунках місцевих бюджетів на кінець 2024 року (крім залишків коштів, перерахованих у 2023 році відповідно до статті 32 Закону України “Про Державний бюджет України на 2023 рік” до місцевих бюджетів), перераховуються Державною казначейською службою України до спеціального фонду Державного бюджету України для Міністерства освіти і науки України з метою подальшого розподілу таких коштів за рішеннями Кабінету Міністрів України у визначеному ним порядку між місцевими бюджетами з урахуванням цільового призначення освітньої субвенції та на реалізацію заходів у сфері освіти (з відкриттям у разі потреби нових бюджетних програм, включаючи трансферти місцевим бюджетам).

Стаття 26. Установити, що у 2025 році, як виняток з положень частин третьої і четвертої статті 103³ Бюджетного кодексу України:

Кабінетом Міністрів України у визначеному ним порядку здійснюється розподіл субвенції з державного бюджету місцевим бюджетам на надання державної підтримки особам з особливими освітніми потребами між обласними бюджетами та бюджетами місцевого самоврядування;

залишки коштів за субвенцією з державного бюджету місцевим бюджетам на надання державної підтримки особам з особливими освітніми потребами, які утворилися на рахунках місцевих бюджетів на кінець 2024 року, перераховуються Державною казначейською службою України до спеціального фонду Державного бюджету України для Міністерства освіти і науки України з метою подальшого розподілу таких коштів за рішеннями Кабінету Міністрів України у визначеному ним порядку між місцевими бюджетами з урахуванням цільового призначення зазначеної субвенції.

Стаття 27. Установити, що у 2025 році, як виняток з положень статей 16 і 40 Бюджетного кодексу України, можуть залучатися кошти, визначені пунктом 1 частини третьої статті 15 Бюджетного кодексу України, у тому числі в рамках угод з іноземними державами, іноземними фінансовими установами та міжнародними фінансовими організаціями, повернення яких буде здійснюватися за рахунок доходів, отриманих від заморожених активів Російської Федерації, за механізмом, визначеним Регламентом (ЄС) 2024/2773 Європейського парламенту і Ради Європейського Союзу від 24 жовтня 2024 року та відповідними угодами з такими іноземними державами, іноземними фінансовими установами та міжнародними фінансовими організаціями, і не передбачені у переліку, визначеному додатком № 8 до цього Закону, кошти, визначені пунктом 13 частини третьої статті 29 Бюджетного кодексу України і не передбачені у додатку № 1 до цього Закону, кошти у рамках програм бюджетної підтримки Європейського Союзу (на підтримку швидкого відновлення України та здійснення заходів, передбачених відповідними угодами про



фінансування з Європейським Союзом, у тому числі Угодою між Україною та Європейською Комісією, що діє від імені Європейського Союзу, про фінансування заходу “Підтримка швидкого відновлення України (Контракт з розбудови держави та посилення стійкості)” від 7 листопада 2023 року), не передбачені у додатку № 1 до цього Закону, які за рішенням Кабінету Міністрів України (яке може передбачати відкриття нових бюджетних програм, включаючи трансферти місцевим бюджетам) спрямовуються за спеціальним фондом державного бюджету відповідно на реалізацію проектів, програм та заходів, визначених пунктами 1 і 12 частини четвертої статті 30 Бюджетного кодексу України, програм бюджетної підтримки Європейського Союзу (на підтримку швидкого відновлення України та здійснення заходів, передбачених відповідними угодами про фінансування з Європейським Союзом, у тому числі Угодою між Україною та Європейською Комісією, що діє від імені Європейського Союзу, про фінансування заходу “Підтримка швидкого відновлення України (Контракт з розбудови держави та посилення стійкості)” від 7 листопада 2023 року), включаючи реалізацію публічних інвестиційних проектів, зокрема для створення житлових фондів соціального житла та соціальної оренди для забезпечення доступу до житла осіб, які його потребують, в тому числі внутрішньо переміщених осіб, та здійснення заходів з відновлення України і ліквідації наслідків збройної агресії Російської Федерації проти України.

Міжнародні договори України, у тому числі ті, на підставі яких залучаються такі кошти, можуть включати, зокрема, положення щодо відмови від суверенного імунітету України в можливих спорах щодо таких зобов’язань та не потребують ратифікації Верховною Радою України.

Залучення коштів, визначених пунктом 1 частини третьої статті 15 Бюджетного кодексу України в рамках угод з іноземними державами, іноземними фінансовими установами та міжнародними фінансовими організаціями, повернення яких буде здійснюватися за рахунок доходів, отриманих від заморожених активів Російської Федерації, за механізмом, визначеним Регламентом (ЄС) 2024/2773 Європейського парламенту і Ради Європейського Союзу від 24 жовтня 2024 року, на виконання частини першої цієї статті здійснюється за умови виконання у поточному бюджетному періоді плану державних зовнішніх запозичень до загального фонду державного бюджету (з урахуванням можливого збільшення такого плану в разі застосування положень частини четвертої статті 15 Бюджетного кодексу України).

На обсяг внесених змін до розпису спеціального фонду Державного бюджету України з метою відображення надходження у 2025 році таких коштів здійснюється коригування відповідних показників доходів, фінансування, видатків та кредитування, граничних обсягів дефіциту державного бюджету і державного боргу, переліку кредитів (позик), що залучаються державою до спеціального фонду Державного бюджету



України у 2025 році від іноземних держав, іноземних фінансових установ і міжнародних фінансових організацій для реалізації інвестиційних проектів, визначених цим Законом.

Стаття 28. Дозволити Міністерству фінансів України за рішенням Кабінету Міністрів України, як виняток з положень частини тринадцятої статті 17 Бюджетного кодексу України, здійснювати відстрочення платежів за заборгованістю суб'єктів господарювання перед державою за кредитами (позиками), залученими державою, на умовах договорів про відстрочення платежів за залученими державою кредитами (позиками), які були джерелом відповідних кредитів, наданих з державного бюджету суб'єктам господарювання.

Стаття 29. Установити, що, як виняток з положень частини шостої статті 23 Бюджетного кодексу України, розподіл бюджетних призначень за бюджетною програмою “Забезпечення інституційної спроможності органів державної влади” (код 3511360) здійснюється Кабінетом Міністрів України у встановленому ним порядку.

Стаття 30. Установити, що у 2025 році відпустки, визначені пунктом 1 частини першої статті 4 Закону України “Про відпустки”, на які працівник державного органу набув право за останній відпрацьований робочий рік, мають бути використані таким працівником до кінця 2025 року.

У разі невикористання працівником державного органу відпусток, визначених частиною першою цієї статті, йому в межах затверджених видатків на оплату праці відповідного державного органу має бути виплачено грошову компенсацію за всі дні невикористаної відпустки, на які він набув право за останній відпрацьований робочий рік.

Стаття 31. Установити, що у 2025 році підтримка фермерських господарств та інших виробників сільськогосподарської продукції за бюджетною програмою Міністерства аграрної політики та продовольства України “Підтримка фермерських господарств та інших виробників сільськогосподарської продукції” (код 2801500) здійснюється через Український державний фонд підтримки фермерських господарств у разі внесення відомостей про них до Державного аграрного реєстру.

При цьому у 2025 році до Державного аграрного реєстру включаються тимчасово, на період дії воєнного стану та не більш як на шість місяців після його припинення або скасування, відомості про виробників сільськогосподарської продукції без дотримання вимог, визначених пунктом 2.15¹ статті 2 Закону України “Про державну підтримку сільськогосподарства України”, щодо питомої ваги вартості сільськогосподарських товарів/послуг.

Стаття 32. Установити, що у 2025 році, як виняток з положень статті 24², пункту 1 частини другої статті 24⁵, пунктів 1—3, 6, 6², 6³, 6⁴, 6⁵, 6⁸, 6⁹ частини третьої статті 29, пунктів 2¹ і 2⁴ частини четвертої статті 30



та частини першої статті 103¹ Бюджетного кодексу України, надходження, визначені пунктами 1–3, 6, 6², 6³, 6⁴, 6⁵, 6⁸, 6⁹ частини третьої статті 29 Бюджетного кодексу України, зараховуються в повному обсязі до загального фонду Державного бюджету України.

Стаття 33. Дозволити Кабінету Міністрів України, як виняток з положень частини четвертої статті 13 і частини другої статті 57 Бюджетного кодексу України, спрямувати залишки коштів станом на 1 січня 2025 року, джерелом формування яких були надходження спеціального фонду державного бюджету від плати за послуги, надані Державною службою геології та надр України, отримані як плата (збір) за вторинну (оброблену) геологічну інформацію при оформленні спеціального дозволу на користування надрами, на здійснення заходів у сфері оборони.

Стаття 34. Установити, що обчислення індексу споживчих цін для індексації грошових доходів населення провадиться наростаючим підсумком починаючи з січня 2025 року, який приймається за 1 або 100 відсотків. Сума індексації, яка склалася у грудні 2024 року, у січні 2025 року не нараховується.

Стаття 35. Установити, що у 2025 році в порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України, фрахтувальникам, операторам та/або власникам морських суден та суден внутрішнього плавання, що ходять під прапором України та під прапорами іноземних держав, можуть надаватися гарантії компенсації шкоди, заподіяної внаслідок збройної агресії Російської Федерації проти України та воєнних дій на території України, у сумі до 2.000.000 тис. гривень за рахунок коштів резервного фонду державного бюджету.

Стаття 36. Дозволити Кабінету Міністрів України, як виняток з положень частини другої статті 57 Бюджетного кодексу України, за зверненням Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг, спрямувати у 2025 році частину залишку коштів, джерелом формування яких були надходження спеціального фонду державного бюджету від внесків на регулювання, які сплачуються суб'єктами господарювання, що провадять діяльність у сферах енергетики та комунальних послуг, відповідно до статті 13 Закону України “Про Національну комісію, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг”, утвореного станом на 1 січня 2025 року, на здійснення заходів у сфері оборони.

Стаття 37. Установити, що у 2025 році:

як виняток з положень частини другої статті 57 Бюджетного кодексу України, залишок коштів, джерелом формування яких були перераховані Фондом загальнообов'язкового державного соціального страхування України на випадок безробіття кошти відповідно до статті 37 Закону України “Про Державний бюджет України на 2024 рік”, що не



використаний у 2024 році, зберігається на рахунках спеціального фонду державного бюджету;

як виняток з положень частини третьої статті 16 Закону України “Про загальнообов’язкове державне соціальне страхування на випадок безробіття”, Фонд загальнообов’язкового державного соціального страхування України на випадок безробіття перераховує до спеціального фонду державного бюджету не менше 95 відсотків залишку коштів, що утворився в нього на 1 січня 2025 року за рахунок надходжень єдиного внеску на загальнообов’язкове державне соціальне страхування, розподіленого на загальнообов’язкове державне соціальне страхування на випадок безробіття.

Надходження, визначені абзацами другим та третім частини першої цієї статті, розподіляються за рішенням Кабінету Міністрів України (з відкриттям у разі потреби нових бюджетних програм для Міністерства економіки України) і спрямовуються на часткову компенсацію вартості сільськогосподарської техніки та обладнання вітчизняного виробництва, державне стимулювання створення індустріальних парків, забезпечення державної підтримки реалізації інвестиційних проектів із значними інвестиціями, компенсацію витрат за гуманітарне розмінування земель сільськогосподарського призначення (в сумі 2.000.000 тис. гривень), підтримку внутрішнього попиту на вітчизняні товари та послуги.

Стаття 38. Установити, що у 2025 році для осіб, яким пенсія призначена відповідно до Закону України “Про пенсійне забезпечення осіб, звільнених з військової служби, та деяких інших осіб” розмір із солідарної системи визначається на рівні трьох прожиткових мінімумів для осіб, які втратили працездатність, встановлених законодавством.

Для осіб, яким пенсії (щомісячне довічне грошове утримання) призначено відповідно до законів України “Про державну службу”, “Про службу в органах місцевого самоврядування”, “Про статус народного депутата України”, “Про наукову і науково-технічну діяльність”, “Про статус і соціальний захист громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи”, “Про прокуратуру”, “Про судоустрій і статус суддів”, “Про Конституційний Суд України” та які мають право на пенсію відповідно до Закону України “Про загальнообов’язкове державне пенсійне страхування”, частина пенсійної виплати (частина щомісячного довічного грошового утримання), що визначена відповідно до статті 27, абзацу другого частини першої та частини другої статті 28 Закону України “Про загальнообов’язкове державне пенсійне страхування”, фінансується із солідарної системи, а різниця пенсійної виплати фінансується відповідно до законодавства.

Стаття 39. Установити, що у 2025 році (починаючи з 1 січня) розмір максимальної величини бази нарахування єдиного внеску на загальнообов’язкове державне соціальне страхування — максимальної



суми доходу застрахованої особи на місяць, на яку нараховується єдиний внесок на загальнообов'язкове державне соціальне страхування, визначеної Законом України “Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування”, дорівнює двадцяти розмірам мінімальної заробітної плати, встановленої законом.

Стаття 40. Установити, що у 2025 році акціонерне товариство “Державний ощадний банк України” перераховує до Пенсійного фонду України залишок коштів, що утворився в нього станом на 1 січня 2025 року на рахунках внутрішньо переміщених осіб, відкритих в акціонерному товаристві “Державний ощадний банк України” для виплати пенсій (щомісячного довічного грошового утримання) відповідно до постанови Кабінету Міністрів України від 5 листопада 2014 р. № 637 “Про здійснення соціальних виплат внутрішньо переміщеним особам”, рух за якими не здійснювався більше одного року, а також осіб, які згідно із зазначеною постановою не пройшли фізичну ідентифікацію протягом шести місяців з дати, коли така ідентифікація повинна бути здійснена.

Перерахування здійснюється згідно з графіком, установленим Міністерством фінансів України за погодженням з Національним банком України, у мірі, в якій таке перерахування не призводить до недотримання з боку акціонерного товариства “Державний ощадний банк України” рівня капіталу та пруденційних нормативів, необхідних для забезпечення вимог, установлених Законом України “Про банки і банківську діяльність”.

Акціонерне товариство “Державний ощадний банк України” не здійснює перерахування коштів, якщо рахунок внутрішньо переміщеної особи або майнові права на грошові кошти, що розміщені на такому рахунку, є предметом обтяження, арешту або законодавством заборонено перерахування відповідних коштів з інших причин.

У разі звернення до акціонерного товариства “Державний ощадний банк України”/Пенсійного фонду України пенсіонерів, кошти на виплату пенсій (щомісячного довічного грошового утримання) яких повернуто Пенсійному фонду України, відновлення та виплата їм пенсій (щомісячного довічного грошового утримання) здійснюються у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.

Кабінет Міністрів України має право встановлювати особливості застосування цієї статті за погодженням з Національним банком України.

Стаття 41. Установити, що у 2025 році у випадках, передбачених Законом України “Про судоустрій і статус суддів”, судді місцевого суду в межах коштів, передбачених у кошторисі на суддівську винагороду, щомісяця виплачується спеціальна доплата у розмірі п'ять прожиткових мінімумів для працездатних осіб, що застосовується для визначення базового розміру посадового окладу судді.



Така спеціальна доплата є тимчасовою, не вважається складовою суддівської винагороди судді, не застосовується для цілей перерахунку раніше призначеного щомісячного довічного грошового утримання та не впливає на нього.

Стаття 42. Установити, що у 2025 році, як виняток з положень частин першої та третьої статті 15, частини четвертої статті 23, статті 30, частини другої статті 48, пункту 5 частини першої статті 52 Бюджетного кодексу України, за рішенням Кабінету Міністрів України та за згодою з відповідним кредитором кредити (позики), що залучаються державою від іноземних держав, іноземних фінансових установ і міжнародних фінансових організацій для реалізації інвестиційних проектів, можуть спрямовуватися на фінансування загального фонду державного бюджету з подальшим передбаченням в наступних бюджетних періодах видатків спеціального фонду державного бюджету та джерел їх покриття, в тому числі з можливістю передбачення відповідних видатків за рахунок коштів загального фонду державного бюджету відповідно до Закону України про Державний бюджет України на відповідний рік, у розмірі, необхідному для досягнення цілей, визначених міжнародними договорами, на підставі яких залучаються такі кредити (позики). Закупівлі в рамках реалізації таких інвестиційних проектів здійснюються згідно з правилами і процедурами, встановленими міжнародними фінансовими організаціями, відповідно до статті 6 Закону України “Про публічні закупівлі”.

Стаття 43. Створити у 2025 році фонд ліквідації наслідків збройної агресії у складі спеціального фонду Державного бюджету України з метою ліквідації наслідків (у тому числі гуманітарних, соціальних, економічних), спричинених збройною агресією Російської Федерації проти України.

Рішення про виділення коштів з фонду ліквідації наслідків збройної агресії (з відкриттям у разі потреби нових бюджетних програм) приймаються Кабінетом Міністрів України.

Обмеження, встановлені частиною десятою статті 23 Бюджетного кодексу України, не застосовуються у разі прийняття рішень про виділення коштів за напрямом, передбаченим цією статтею.

Кошти фонду ліквідації наслідків збройної агресії спрямовуються на компенсацію за знищений/пошкоджений об’єкт житлового призначення (у тому числі будинки дачні та садові).

Звіт про надходження і використання коштів фонду ліквідації наслідків збройної агресії подається Державною казначейською службою України Верховній Раді України, Президенту України, Кабінету Міністрів України, Рахунковій палаті, Міністерству розвитку громад та територій України та Міністерству фінансів України щомісяця не пізніше 25 числа місяця, що настає за звітним періодом.



Стаття 44. Установити, що, як виняток з положень частини другої статті 57 Бюджетного кодексу України, залишки коштів станом на 1 січня 2025 року, джерелом формування яких були надходження спеціального фонду державного бюджету в попередніх бюджетних періодах до фонду ліквідації наслідків збройної агресії, зберігаються на рахунку спеціального фонду державного бюджету за бюджетною програмою Міністерства розвитку громад та територій України (загальнодержавні видатки та кредитування) “Фонд ліквідації наслідків збройної агресії” (код 3121430) і за рішеннями Кабінету Міністрів України (з відкриттям у разі потреби нових бюджетних програм, включаючи трансферти місцевим бюджетам) спрямовуються на завершення проектів (об’єктів, заходів), реалізація яких у попередніх бюджетних періодах здійснювалась за рахунок коштів фонду ліквідації наслідків збройної агресії.

Стаття 45. Установити, що у 2025 році на період дії воєнного стану в Україні доплата непрацюючим пенсіонерам, які постійно проживають у зоні безумовного (обов’язкового) відселення та в зоні гарантованого добровільного відселення, встановлюється за умови, що такі особи проживали або працювали у зоні безумовного (обов’язкового) відселення або в зоні гарантованого добровільного відселення, станом на 26 квітня 1986 року чи у період з 26 квітня 1986 року до 1 січня 1993 року, у зв’язку з чим особі надано статус особи, яка постраждала внаслідок Чорнобильської катастрофи. Доплата за проживання на зазначених територіях встановлюється у розмірі 2361 гривня.

Особам, які після аварії на Чорнобильській АЕС (26 квітня 1986 року) самостійно або у встановленому законодавством порядку за направленнями обласних державних адміністрацій змінили місце проживання за межі зон безумовного (обов’язкового) відселення або гарантованого добровільного відселення та в подальшому повернулися на постійне місце проживання до цих зон, а також особам, які зареєстрували своє місце проживання чи переїхали на постійне місце проживання до зазначених зон після аварії на Чорнобильській АЕС, доплата за проживання в таких зонах не встановлюється.

Виплата доплати за проживання у зоні безумовного (обов’язкового) відселення та в зоні гарантованого добровільного відселення непрацюючим пенсіонерам припиняється після залишення особою свого місця постійного проживання на зазначених територіях та декларування/реєстрації місця проживання за межами зон безумовного (обов’язкового) відселення та зон гарантованого добровільного відселення, що підтверджується відомостями Єдиного державного демографічного реєстру та інших державних реєстрів.

Для встановлення виплат, передбачених цією статтею, Пенсійному фонду України забезпечити звірення відомостей про постійне місце проживання одержувачів доплати за проживання у зоні безумовного



(обов'язкового) відселення та в зоні гарантованого добровільного відселення із відомостями Єдиного державного демографічного реєстру та інших державних реєстрів для продовження чи припинення відповідних виплат, а також приведення розмірів доплати за проживання у зоні безумовного (обов'язкового) відселення або в зоні гарантованого добровільного відселення та пенсійних виплат у відповідність із цією статтею.

Стаття 46. Установити, що у 2025 році у період дії воєнного стану пенсії, призначені (перераховані) відповідно до Митного кодексу України, законів України “Про державну службу”, “Про прокуратуру”, “Про статус народного депутата України”, “Про Національний банк України”, “Про Кабінет Міністрів України”, “Про дипломатичну службу”, “Про службу в органах місцевого самоврядування”, “Про судову експертизу”, “Про статус і соціальний захист громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи”, “Про державну підтримку засобів масової інформації та соціальний захист журналістів”, “Про наукову і науково-технічну діяльність”, “Про пенсійне забезпечення осіб, звільнених з військової служби, та деяких інших осіб”, Постанови Верховної Ради України від 13 жовтня 1995 року № 379/95-ВР “Про затвердження Положення про помічника-консультанта народного депутата України” (з урахуванням надбавок, підвищень, додаткової пенсії, цільової грошової допомоги, пенсії за особливі заслуги перед Україною, індексації та інших доплат до пенсії, встановлених законодавством), розмір яких (пенсійної виплати) перевищує десять прожиткових мінімумів, установлених для осіб, які втратили працездатність, виплачуються із застосуванням до суми перевищення коефіцієнтів у розмірах і порядку, визначених Кабінетом Міністрів України.

Стаття 47. Дозволити Міністерству фінансів України здійснювати за рішенням Кабінету Міністрів України випуски облігацій внутрішньої державної позики понад обсяги, встановлені додатком № 2 до цього Закону, у сумі 30.000.000 тис. гривень з подальшим придбанням у державну власність в обмін на такі облігації акцій додаткової емісії приватного акціонерного товариства “Українська фінансова житлова компанія” з відповідним коригуванням граничного обсягу державного боргу, визначеного цим Законом, а також інформуванням у тижневий строк Верховної Ради України.

На обсяг випущених облігацій внутрішньої державної позики Міністерство фінансів України збільшує відповідні показники фінансування державного бюджету понад обсяги, встановлені додатком № 2 до цього Закону.

Стаття 48. Установити, що у 2025 році кошти державного фонду регіонального розвитку спрямовуються на реалізацію публічних



інвестиційних проектів у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України.

Стаття 49. Установити, що у 2025 році, на період дії воєнного стану в Україні, як виняток із положень статей 14 та 17¹ Закону України “Про політичні партії в Україні”, кошти, отримані політичними партіями з державного бюджету на фінансування їх статутної діяльності, можуть спрямовуватися на придбання облігацій внутрішньої державної позики “Військові облігації”.

ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Цей Закон набирає чинності з 1 січня 2025 року, крім статті 41 цього Закону, яка набирає чинності одночасно із законом України про внесення змін до Закону України “Про судоустрій і статус суддів” щодо виплати судді місцевого суду спеціальної доплати, але не раніше 1 січня 2025 року.

2. Додатки №№ 1—8 до цього Закону є його невід’ємною частиною.

3. Зупинити на 2025 рік дію:

абзаців другого і третього частини першої статті 14 Бюджетного кодексу України;

частини другої статті 18 Бюджетного кодексу України;

статті 24¹ Бюджетного кодексу України;

пункту 52 розділу VI “Прикінцеві та перехідні положення” Бюджетного кодексу України;

частини другої статті 18 Закону України “Про судову експертизу” (Відомості Верховної Ради України, 1994 р., № 28, ст. 232; 2017 р., № 48, ст. 436; 2018 р., № 6—7, ст. 43) щодо розміру посадових окладів судових експертів;

частини першої статті 12¹, частин першої, другої та п’ятої статті 12² Закону України “Про використання ядерної енергії та радіаційну безпеку” (Відомості Верховної Ради України, 1995 р., № 12, ст. 81; 2010 р., № 1, ст. 3; 2013 р., № 14, ст. 90; 2014 р., № 20—21, ст. 712; 2020 р., № 28, ст. 188);

абзацу першого частини п’ятої статті 4 Закону України “Про державні фінансові гарантії медичного обслуговування населення” (Відомості Верховної Ради України, 2018 р., № 5, ст. 31; із змінами, внесеними Законом України від 1 липня 2022 року № 2347–ІХ) в частині затвердження Верховною Радою України програми медичних гарантій у складі закону про Державний бюджет України на відповідний рік;

статті 35 Закону України “Про Центральну виборчу комісію” (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., № 36, ст. 448; 2020 р., №№ 7—9, ст. 48, № 36, ст. 273);



пунктів 1–3 частини першої статті 3, частини другої статті 4, пункту 3 розділу “Прикінцеві та перехідні положення” Закону України “Про заходи, спрямовані на погашення заборгованості, що утворилася на оптовому ринку електричної енергії” (Відомості Верховної Ради України, 2020 р., № 47, ст. 407);

частини третьої статті 8 Закону України “Про альтернативні джерела енергії” (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., № 24, ст. 155; 2020 р., № 50, ст. 456; 2023 р., № 82, ст. 301);

абзацу п'ятого пункту 4 розділу II “Прикінцеві та перехідні положення” Закону України “Про внесення змін до деяких законів України щодо удосконалення умов підтримки виробництва електричної енергії з альтернативних джерел енергії” (Відомості Верховної Ради України, 2020 р., № 50, ст. 456);

підпункту 3 пункту 4 статті 21 “Прикінцеві та перехідні положення” Закону України “Про енергетичну ефективність” (Відомості Верховної Ради України, 2022 р., № 2, ст. 8);

частини двадцять четвертої статті 9⁶ Закону України “Про альтернативні джерела енергії” (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., № 24, ст. 155; 2023 р., № 82, ст. 301) в частині фінансування за рахунок коштів державного та місцевих бюджетів, випуску “зелених” облігацій;

абзацу дев'ятого частини першої статті 4 Закону України “Про заходи, спрямовані на врегулювання заборгованості теплопостачальних та теплогенеруючих організацій та підприємств централізованого водопостачання і водовідведення” (Відомості Верховної Ради України, 2016 р., № 51, ст. 839; 2023 р., № 19—20, ст. 83);

статті 7 Закону України “Про заходи, спрямовані на подолання кризових явищ та забезпечення фінансової стабільності на ринку природного газу” (Відомості Верховної Ради України, 2021 р., № 48, ст. 387);

статті 19 Закону України “Про Національну комісію, що здійснює державне регулювання у сферах електронних комунікацій, радіочастотного спектра та надання послуг поштового зв'язку” від 16 грудня 2021 року № 1971–IX;

абзацу другого частини четвертої, частини п'ятої в частині розмірів посадових окладів працівників Державної судової адміністрації України та центрального органу управління Служби судової охорони, частини шостої статті 150 Закону України “Про судоустрій і статус суддів” (Відомості Верховної Ради України, 2016 р., № 31, ст. 545; 2023 р., № 94, ст. 369);

пункту 3 частини першої статті 12, пункту 3 частини першої статті 13, пункту 3 частини першої статті 14, пункту 3 частини першої статті 15,



пункту 6 частини першої статті 16 Закону України “Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту” (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., № 45, ст. 425 із наступними змінами);

пункту 4 частини першої статті 20, пункту 10 частини третьої статті 30 Закону України “Про статус і соціальний захист громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи” (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 13, ст. 178 із наступними змінами);

пункту 6 частини першої статті 9, статті 33 Закону України “Про основні засади соціального захисту ветеранів праці та інших громадян похилого віку в Україні” (Відомості Верховної Ради України, 1994 р., № 4, ст. 18 із наступними змінами);

пункту 3 частини першої статті 6¹, пункту 3 частини першої статті 6², пункту 3 частини першої статті 6³, пункту 3 частини першої статті 6⁴ Закону України “Про жертви нацистських переслідувань” (Відомості Верховної Ради України, 2000 р., № 24, ст. 182 із наступними змінами);

статті 29 Закону України “Про реабілітацію осіб з інвалідністю в Україні” (Відомості Верховної Ради України, 2006 р., № 2—3, ст. 36 із наступними змінами);

частини шостої статті 38 Закону України “Про основи соціальної захищеності осіб з інвалідністю в Україні” (Відомості Верховної Ради УРСР, 1991 р., № 21, ст. 252 із наступними змінами);

абзацу другого частини п'ятої статті 6 Закону України “Про реабілітацію жертв репресій комуністичного тоталітарного режиму 1917—1991 років” (Відомості Верховної Ради УРСР, 1991 р., № 22, ст. 262 із наступними змінами);

абзацу першого та другого речення абзацу другого частини четвертої статті 78, частини одинадцятої статті 84, другого речення абзацу другого частини першої та пункту 1 частини другої статті 89 Закону України “Про медіа” (Відомості Верховної Ради України, 2023 р., № 47—50, ст. 120, № 76, ст. 268);

статті 13 Закону України “Про Національне агентство України з питань виявлення, розшуку та управління активами, одержаними від корупційних та інших злочинів” (Відомості Верховної Ради України, 2016 р., № 1, ст. 2, № 11, ст. 129);

частини першої статті 52 Закону України “Про державну службу” (Відомості Верховної Ради України, 2016 р., № 4, ст. 43), крім державних органів, які не здійснюють оплату праці на основі класифікації посад;

частин другої — шостої статті 22¹ Закону України “Про засади державної регіональної політики” (Відомості Верховної Ради України, 2015 р., № 13, ст. 90; із змінами, внесеними Законом України від 9 липня 2022 року № 2389-IX);



частини першої статті 101 Закону України “Про електронні комунікації” від 16 грудня 2020 року № 1089-IX;

пункту 15 частини першої статті 1 та частини першої статті 61 Закону України “Про ринок електричної енергії” (Відомості Верховної Ради України, 2017 р., № 27—28, ст. 312);

пункту 4 частини першої статті 1 в частині розміру максимальної величини бази нарахування єдиного внеску на загальнообов’язкове державне соціальне страхування та пункту 9¹⁹ розділу VIII “Прикінцеві та перехідні положення” Закону України “Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов’язкове державне соціальне страхування” (Відомості Верховної Ради України, 2011 р., № 2—3, ст. 11 із наступними змінами);

частини четвертої статті 13 Закону України “Про обов’язкове страхування цивільно-правової відповідальності власників наземних транспортних засобів” (Відомості Верховної Ради України, 2014 р., № 37—38, ст. 238);

частини четвертої статті 80 Закону України “Про освіту” (Відомості Верховної Ради України, 2017 р., № 38—39, ст. 380 із наступними змінами) в частині заборони приватизації будівель та споруд державних закладів вищої освіти, що реорганізуються або реорганізовані шляхом злиття або приєднання;

абзацу сорок сьомого частини другої статті 4 Закону України “Про приватизацію державного і комунального майна” (Відомості Верховної Ради, 2018 р., № 12, ст. 68 із наступними змінами) в частині заборони приватизації приміщень, в яких розміщуються державні заклади вищої освіти, що реорганізуються або реорганізовані шляхом злиття або приєднання;

абзацу третього частини першої статті 57¹ Закону України “Про освіту” в частині збереження середнього заробітку працівникам закладів та установ освіти, наукових установ, абзаців першого — п’ятого частини другої статті 61 Закону України “Про освіту” (Відомості Верховної Ради, 2017 р., № 38—39, ст. 380), абзацу першого частини другої статті 36 Закону України “Про наукову і науково-технічну діяльність” (Відомості Верховної Ради України, 2016 р., № 3, ст. 25 із наступними змінами).

4. Міністерству оборони України, Державній спеціальній службі транспорту України, Головному управлінню розвідки Міністерства оборони України, Національній поліції України, Національній гвардії України, Адміністрації Державної прикордонної служби України, Службі зовнішньої розвідки України, Адміністрації Державної служби спеціального зв’язку та захисту інформації України, Державній службі України з надзвичайних ситуацій передбачати у межах видатків державного бюджету на їх утримання на відповідний рік протягом строку дії відповідних господарських договорів про закупівлю товарів, робіт і



послуг для виконання програм, пов'язаних з підвищенням обороноздатності і безпеки держави, необхідні кошти для їх оплати, включаючи щомісячну сплату відсотків за користування кредитами (позиками), залученими під державні гарантії суб'єктами господарювання — резидентами України.

Міністерство оборони України, Державна спеціальна служба транспорту України, Головне управління розвідки Міністерства оборони України, Національна поліція України, Національна гвардія України, Адміністрація Державної прикордонної служби України, Служба зовнішньої розвідки України, Адміністрація Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України, Державна служба України з надзвичайних ситуацій беруть бюджетні зобов'язання за програмами, пов'язаними з підвищенням обороноздатності і безпеки держави, що реалізуються із залученням кредитів (позик) під державні гарантії суб'єктами господарювання — резидентами України, а Державна казначейська служба України реєструє такі бюджетні зобов'язання у межах відповідних господарських договорів та наданих на зазначену мету державних гарантій.

5. Кабінету Міністрів України забезпечити утворення органів виконавчої влади та/або здійснення органами виконавчої влади додаткових повноважень у межах граничної чисельності працівників системи органів виконавчої влади.

6. Установити, що у 2025 році застосовуються у порядку та розмірах, встановлених Кабінетом Міністрів України:

частина друга та абзац п'ятий частини четвертої статті 42, третє речення абзацу першого пункту 13 розділу XV “Прикінцеві положення” Закону України “Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування” (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., №№ 49—51, ст. 376 із наступними змінами);

стаття 64 Закону України “Про пенсійне забезпечення осіб, звільнених з військової служби, та деяких інших осіб” (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 29, ст. 399; 2023 р., № 14, ст. 39);

частина друга статті 31 Закону України “Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування” (Відомості Верховної Ради України, 2023 р., № 25, ст. 92);

частина четверта статті 54, частина друга статті 67 Закону України “Про статус і соціальний захист громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи” (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 13, ст. 178 із наступними змінами);

абзац п'ятий частини п'ятої статті 6 Закону України “Про реабілітацію жертв репресій комуністичного тоталітарного режиму 1917—1991 років”



(Відомості Верховної Ради УРСР, 1991 р., № 22, ст. 262 із наступними змінами);

абзаци перший і другий пункту 5 статті 12 Закону України “Про соціальний і правовий захист військовослужбовців та членів їх сімей” (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 15, ст. 190 із наступними змінами);

пункт 6 частини першої статті 6, стаття 7 в частині пільг, передбачених пунктом 6 частини першої статті 6, Закону України “Про статус ветеранів військової служби, ветеранів органів внутрішніх справ, ветеранів Національної поліції і деяких інших осіб та їх соціальний захист” (Відомості Верховної Ради України, 1998 р., № 40—41, ст. 249 із наступними змінами);

частина друга статті 6 Закону України “Про статус гірських населених пунктів в Україні” (Відомості Верховної Ради України, 1995 р., № 9, ст. 58; 2006 р., № 1, ст. 18).

7. Установити, що у 2025 році за умови, що розмір середньомісячного сукупного доходу сім’ї в розрахунку на одну особу за попередні шість місяців не перевищує величини доходу, який дає право на податкову соціальну пільгу, у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України, надаються пільги, передбачені:

абзацом п’ятим частини п’ятої статті 6 Закону України “Про реабілітацію жертв репресій комуністичного тоталітарного режиму 1917—1991 років” (Відомості Верховної Ради УРСР, 1991 р., № 22, ст. 262 із наступними змінами);

пунктом 11 частини першої та частинами другою і третьою статті 20, пунктом 1 частини першої та частинами другою і третьою статті 21, частиною третьою статті 22 в частині пільг, передбачених пунктом 11 статті 20 і пунктом 14 частини першої статті 22 Закону України “Про статус і соціальний захист громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи” (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 13, ст. 178 із наступними змінами);

абзацами першим і другим пункту 5 статті 12 Закону України “Про соціальний і правовий захист військовослужбовців та членів їх сімей” (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 15, ст. 190 із наступними змінами);

пунктом 6 частини першої статті 6, статтею 7 в частині пільг, передбачених пунктом 6 частини першої статті 6 Закону України “Про статус ветеранів військової служби, ветеранів органів внутрішніх справ, ветеранів Національної поліції і деяких інших осіб та їх соціальний захист” (Відомості Верховної Ради України, 1998 р., № 40—41, ст. 249 із наступними змінами);



пунктами 4—6 частини першої статей 6¹ та 6² Закону України “Про жертви нацистських переслідувань” (Відомості Верховної Ради України, 2000 р., № 24, ст. 182; 2005 р., № 5, ст. 120; 2006 р., № 16, ст. 137; 2008 р., № 5—8, ст. 78; 2010 р., № 40, ст. 525; 2011 р., № 30, ст. 285);

абзацом третім частини десятої статті 6 Закону України “Про відновлення прав осіб, депортованих за національною ознакою” (Відомості Верховної Ради України, 2014 р., № 26, ст. 896).

8. Кабінету Міністрів України разом з Центральною виборчою комісією після припинення або скасування воєнного стану в Україні подати на розгляд Верховної Ради України пропозиції щодо внесення змін до Державного бюджету України в частині передбачення видатків на підготовку та проведення чергових виборів Президента України, народних депутатів України та місцевих виборів.

9. У разі якщо на території територіальної громади недостатньо закладів, які надають соціальні послуги, направлення громадян (отримувачів) для отримання соціальних послуг на інший місцевий рівень здійснюється з обов’язковою передачею коштів для надання відповідних соціальних послуг у вигляді міжбюджетного трансферту до відповідного місцевого бюджету.

10. Кабінету Міністрів України, обласним військовим (державним) адміністраціям, Київській міській військовій (державній) адміністрації до 1 квітня 2025 року за участю органів місцевого самоврядування вжити заходів щодо наповнення відомчої інформаційної системи Державної міграційної служби України актуальними даними про чисельність населення для забезпечення об’єктивного розподілу фінансових ресурсів між бюджетами, що становлять бюджетну систему України, в тому числі здійснення горизонтального вирівнювання податкоспроможності територій, починаючи з 2026 року.

11. Установити, що у 2025 році оплата праці державних службовців здійснюється на основі класифікації посад, з урахуванням класифікації посад, проведеної у 2024 році, крім державних органів, зазначених у пунктах 16 та 17 цього розділу та частині сьомій статті 50 Закону України “Про державну службу”.

12. З метою встановлення розмірів посадових окладів у 2025 році державні органи в межах юрисдикції поділяються за типами:

1) державні органи, юрисдикція яких поширюється на всю територію України:

апарат органу законодавчої влади, Секретаріат Кабінету Міністрів України, постійно діючий допоміжний, постійно діючі державні, допоміжні, консультативно-дорадчі органи, утворені Президентом України, Представництво Президента України в Автономній Республіці Крим, міністерства, з якими обов’язковому погодженню підлягають



проекти актів Кабінету Міністрів України, за результатами розгляду яких оформлюється висновок, апарати (секретаріати) Ради національної безпеки і оборони України, Центральної виборчої комісії, Рахункової палати, Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини, Національної ради України з питань телебачення і радіомовлення, Конституційного Суду України, Верховного Суду, вищих спеціалізованих судів, Вищої ради правосуддя, Вищої кваліфікаційної комісії суддів України, Офісу Генерального прокурора;

інші міністерства, державні органи із спеціальним статусом або ті, діяльність яких спрямовується і координується безпосередньо Кабінетом Міністрів України, до повноважень яких належить формування державної політики в одній чи декількох сферах, центральні органи виконавчої влади, діяльність яких спрямовується і координується Кабінетом Міністрів України через керівника центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної бюджетної політики, Секретаріат Уповноваженого із захисту державної мови, Національна комісія, що здійснює державне регулювання у сферах електронних комунікацій, радіочастотного спектра та надання послуг поштового зв'язку, Національне агентство України з питань виявлення, розшуку та управління активами, одержаними від корупційних та інших злочинів, Державна судова адміністрація України, центральний орган управління Служби судової охорони України, центральний орган виконавчої влади, який реалізує державну політику з питань державного архітектурно-будівельного контролю та нагляду, центральний орган виконавчої влади, який реалізує державну політику у сферах морського і внутрішнього водного транспорту та судноплавства;

інші державні органи, юрисдикція яких поширюється на всю територію України, їх апарати та секретаріати, територіальні органи центральних органів виконавчої влади, діяльність яких спрямовується і координується Кабінетом Міністрів України через керівника центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної бюджетної політики, юрисдикція яких поширюється на територію Автономної Республіки Крим, однієї або кількох областей, міст Києва та Севастополя;

2) державні органи, юрисдикція яких поширюється на територію Автономної Республіки Крим, однієї або кількох областей, міст Києва та Севастополя, регіональні відділення постійно діючого державного органу, створеного Президентом України, територіальні органи центральних органів виконавчої влади, діяльність яких спрямовується і координується Кабінетом Міністрів України через керівника центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної бюджетної політики, юрисдикція яких поширюється на територію одного або кількох районів, районів у містах, міст обласного значення;



3) державні органи, юрисдикція яких поширюється на територію одного або кількох районів, районів у містах, міст обласного значення.

13. У 2025 році оплата праці державного службовця державного органу, який провів класифікацію посад державної служби, складається з:

1) сталої заробітної плати — посадового окладу, надбавки за вислугу років, надбавки за ранг державного службовця, грошової допомоги, що виплачується з наданням щорічної основної оплачуваної відпустки, інших доплат, передбачених законами України;

2) варіативної заробітної плати — премій, компенсацій за додаткове навантаження у зв'язку з виконанням обов'язків тимчасово відсутнього державного службовця та за вакантною посадою державної служби, матеріальної допомоги для вирішення соціально-побутових питань.

Надбавка за вислугу років на державній службі встановлюється на рівні 2 відсотків посадового окладу державного службовця за кожний календарний рік стажу державної служби, але не більше 30 відсотків посадового окладу.

Грошова допомога, що виплачується державному службовцю під час надання щорічної основної відпустки, визначається у розмірі суми посадового окладу, надбавки за вислугу років та надбавки за ранг державного службовця станом на останній день місяця, що передує першому дню такої відпустки, незалежно від фактично відпрацьованого часу в місяці.

Норми Закону України “Про державну службу” щодо умов та порядку оплати праці державних службовців застосовуються в частині, що не суперечить цьому Закону.

14. Під час проведення класифікації посад кількість посад державної служби, які за функціональним розподілом віднесено до сім'ї посад, що здійснює аналіз державної політики та нормотворчу діяльність, становить не більше 50 відсотків для апарату органу законодавчої влади, Секретаріату Кабінету Міністрів України, апарату Ради національної безпеки і оборони України та постійно діючого допоміжного, консультативно-дорадчого органу, утвореного Президентом України, не більше 40 відсотків для міністерств, з якими обов'язковому погодженню підлягають проекти актів Кабінету Міністрів України, за результатами розгляду яких оформлюється висновок, не більше 30 відсотків для усіх інших державних органів від загальної кількості посад, класифікацію яких проведено.

15. У державних органах, що провели класифікацію посад державної служби, визначені спеціальними законами підвищувальні коефіцієнти та кратні розміри посадових окладів державних службовців у 2025 році не застосовуються.



16. Установити, що дія абзацу шостого статті 7 цього Закону не поширюється на працівників Національного агентства з питань запобігання корупції, Національного антикорупційного бюро України та Державного бюро розслідувань.

Оплата праці, грошове забезпечення працівників Національного антикорупційного бюро України, Державного бюро розслідувань та Бюро економічної безпеки України, посадові оклади яких визначено у трьох розмірах до посадового окладу, встановленого Кабінетом Міністрів України для працівників, які займають відповідні посади в центральних органах виконавчої влади, здійснюється відповідно до умов, встановлених на 2024 рік.

Оплата праці працівників Національного агентства з питань запобігання корупції здійснюється відповідно до умов, встановлених на 2024 рік.

Оплата праці державних службовців Спеціалізованої антикорупційної прокуратури, посадові оклади яких визначено у чотирьох розмірах до посадового окладу, встановленого Кабінетом Міністрів України для працівників, які займають відповідні посади в центральних органах виконавчої влади, здійснюється відповідно до умов, встановлених на 2024 рік.

17. Оплата праці працівників Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг, Антимонопольного комітету України, Міністерства оборони України, Міністерства внутрішніх справ України здійснюється відповідно до умов, встановлених на 2024 рік.

Оплата праці керівника служби дисциплінарних інспекторів Вищої ради правосуддя, його заступника та дисциплінарних інспекторів здійснюється відповідно до Закону України “Про судоустрій і статус суддів”.

18. Установити, що у 2025 році оплата праці державних службовців органів сектору безпеки і оборони (крім Міністерства оборони України, Міністерства внутрішніх справ України), обласних та окружних прокуратур, а також Пенсійного фонду України здійснюється на основі класифікації посад за окремою схемою посадових окладів, затвердженою Кабінетом Міністрів України.

19. Установити, що до проведення першої класифікації посад для державних службовців державних органів, що не провели класифікацію посад у 2024 році, діють умови оплати праці, встановлені на 2024 рік, але не довше ніж до 1 квітня 2025 року за умови фінансового забезпечення видатків на оплату праці державних службовців таких державних органів у зв'язку з проведенням першої класифікації посад.



Класифікація посад державної служби в апараті органу законодавчої влади проводиться відповідно до Каталогу посад державної служби в апараті органу законодавчої влади, затвердженого Головою Верховної Ради України за поданням Керівника Апарату Верховної Ради України.

20. Кабінету Міністрів України в місячний строк з дня набрання чинності цим Законом забезпечити з урахуванням пропозицій апарату органу законодавчої влади затвердження нормативно-правових актів або внесення змін до прийнятих раніше нормативно-правових актів з питань класифікації посад державної служби та умов оплати праці, що враховують організаційну структуру, завдання та функції апарату органу законодавчої влади, визначені Регламентом Верховної Ради України та іншими законами України.

21. Установити, що у 2025 році норми абзацу восьмого пункту 14 розділу XI “Прикінцеві та перехідні положення” Закону України “Про державну службу” застосовуються до 31 грудня 2025 року до державних органів, які не здійснюють оплату праці на основі класифікації посад.

22. Установити, що у 2025 році гранична чисельність працівників центрального апарату і територіальних управлінь Бюро економічної безпеки України становить не більше 2000 осіб.

23. Кабінету Міністрів України до 1 квітня 2025 року розробити порядок розподілу коштів базового фінансування основної діяльності державних наукових установ, наукових досліджень та науково-технічних (експериментальних) розробок закладів вищої освіти за результатами державної атестації таких установ (закладів).

24. Кабінету Міністрів України вжити заходів щодо забезпечення контролю за безоплатністю для пацієнта надання медичних послуг за програмою медичних гарантій.

25. Установити, що з бюджету Пенсійного фонду України на 2025 рік видатки на виплату ретроспективних судових рішень та перерахованих пенсій за рішенням суду здійснюється за окремими напрямками у розрізі джерел їх виплати. Кабінету Міністрів України забезпечити визначення порядку виконання цієї норми.

26. Кабінету Міністрів України у разі позитивної динаміки зміни прогнозних макропоказників економічного і соціального розвитку України за підсумками виконання Державного бюджету України у першому півріччі 2025 року та з урахуванням можливостей ресурсної частини державного бюджету розглянути питання щодо можливості підвищення розмірів прожиткового мінімуму, мінімальної заробітної плати та збільшення видатків на виплату допомоги на проживання внутрішньо переміщеним особам з урахуванням аналізу поточного стану виконання таких виплат.



27. Кабінету Міністрів України вжити заходів щодо внесення змін до Угоди між Україною та Європейською Комісією, що діє від імені Європейського Союзу, про фінансування заходу “Підтримка швидкого відновлення України (Контракт з розбудови держави та посилення стійкості)” від 7 листопада 2023 року в частині можливості використання надходжень, одержаних у рамках цієї Угоди, на забезпечення харчуванням учнів початкових класів закладів загальної середньої освіти.

28. Кабінету Міністрів України вжити заходів щодо запровадження дієвих механізмів забезпечення цільового та ефективного використання коштів за програмою медичних гарантій шляхом:

здійснення з 1 березня 2025 року до припинення або скасування воєнного стану оплати послуг за договорами про медичне обслуговування населення, укладеними надавачами медичних послуг державної та комунальної форми власності з Національною службою здоров'я України, та перерахування залишків грошових коштів таких надавачів, які утворилися за рахунок оплати за надані медичні послуги за програмою медичних гарантій станом на 1 березня 2025 року, з поточних рахунків надавачів медичних послуг, відкритих в установах банків, на небюджетні рахунки надавачів медичних послуг, відкриті в органах Державної казначейської служби України;

проведення до 1 квітня 2025 року аналізу інформації про накопичені залишки коштів на рахунках надавачів медичних послуг та визначення механізмів подальшого використання зазначених залишків коштів з метою забезпечення доступності послуги для пацієнта.

29. Установити, що у разі прийняття Кабінетом Міністрів України відповідно до цього Закону рішень, які передбачають відкриття нових бюджетних програм, Кабінет Міністрів України (у разі потреби) затверджує порядки використання коштів державного бюджету.

30. Установити, що обсяг бюджетних призначень за бюджетною програмою Міністерства фінансів України (загальнодержавні видатки та кредитування) “Субвенція з державного бюджету місцевим бюджетам на компенсацію різниці в тарифах на виробництво, транспортування та постачання теплової енергії, послуг з централізованого опалення, постачання гарячої води, послуг з централізованого водопостачання та водовідведення та підтримку підприємств, які надають такі послуги” (код 3511170), що спрямовуються на компенсацію різниці в тарифах на виробництво, транспортування та постачання теплової енергії, послуг з централізованого опалення, постачання гарячої води, послуг з централізованого водопостачання та водовідведення та підтримку таких підприємств, сформовано за рахунок прогнозних надходжень у розмірі 4 відсотки податку на доходи фізичних осіб (крім податку від оподаткування доходів у вигляді грошового забезпечення, грошових винагород та інших виплат, одержаних військовослужбовцями, поліцейськими та особами



рядового і начальницького складу), що сплачується (перераховується) згідно з Податковим кодексом України на відповідній території України (крім території міст Києва та Севастополя).

31. Кабінету Міністрів України:

опрацювати питання щодо необхідності подальшого скорочення граничної чисельності працівників органів виконавчої влади у 2025 році;

здійснити заходи щодо запровадження з 1 липня 2025 року пенсійної реформи;

розробити та подати до 1 липня 2025 року на розгляд Верховної Ради України проект закону України про внесення змін до деяких законів України щодо встановлення єдиних підходів перерахунку пенсій особам, пенсія яким призначених за “спеціальними” законами, незалежно від зміни заробітної плати (доходу) / грошового забезпечення та здійснення таким особам індексації пенсій на загальних умовах;

вжити заходів щодо врахування під час розроблення програми державних гарантій медичного обслуговування населення на 2025 рік окремого пакета послуг із додаткового фінансового забезпечення на перехідний період 2025 року державних закладів охорони здоров'я, які будуть долучені до програми медичних гарантій з 2025 року.

**Голова
Верховної Ради України**

